

ÅR 2014 – ETT HOPPETS OCH ÅTSKILJADETS ÅR

Vi har just börjat ett nytt år vilket brukar innebära att vi har föresatser att ändra på saker och ting, bli bättre människor och ha förväntningar. Det är vad texten i Hebr.12:1 ger uttryck för – *"låt oss lägga av synden..."; "låt oss se på Jesus..."*. Men det är ingen speciell nyårstext – detta behöver vi ta till oss gång på gång under hela året.

"När vi alltså har en så stor sky av vittnen...". De första kristna blev påmindas om några av trons människor som levt i det Gamla förbundet för att de skulle ha dessa som förebilder till att själva leva ett överlåtet liv i tro. Eng. öv. *"... who have borne testimony to the Truth"*.

Jag tror att vi alla har förebilder som vi tänker på ibland – en söndagsskollärare, en pastor, en förälder osv. Jag har på senare år tänkt mycket på mina farföräldrar och min mormor, och på olika förkunnare som betytt mycket för mitt kristna liv, inte minst pastor Kjell Sjöberg som jag samarbetade med i tio år. Dessa människor har varit och är en sporre för mig.

Jag vet inte hur du upplever den andliga situationen i Sverige idag. Du kanske är djupt berörd av vad som händer och inte händer, eller kanske du inte bryr dig om detta alls. Jag konstaterar dock att svensk kristenhet befinner sig i en krissituation generellt sätt. Det betyder inte att det inte finns levande kristna och levande församlingar över hela landet. Härom dagen hörde jag om en kvinnlig präst som tagit emot Jesus!! Tidigare hade hon haft yogakurser i sin kyrka, men efter sin frälsningsupplevelse är det slut med det.

Men i stort har många kristna tappat bort enkelheten i tron och i sin livsföring. De flesta lever i en anpassning till ett korrupt samhälle istället för att vara saltet och ljuset, som Jesus sa, som kan hindra förruttnelsen i samhället.

Inför detta kanske du har frestats, precis som jag, att ge upp och tänka – det är ingen idé att hålla på med mitt kristna engagemang. Det blir ingen väckelse, istället går allt åt fel håll. Det är mänskligt att tänka så. Men då uppmanas vi i Hebr.12:2 att fästa blicken på Jesus (gr. *"se bort från allt detta"*), han som är trons upphovsman (gr. arche-gôs) och fullkomnare. Jesus är vår stora förebild och den som ger oss kraft att lägga bort *"allt som tynger"* – alla onödiga, oviktiga saker som vi omger oss med, och våra synder och dåliga vanor.

Jesus vek inte undan för korset, för lidandet och smäleken, för att istället ta den lättare och mer bekväma vägen. Det ska inte heller den kristne göra,--- vilket är lättare sagt än gjort.

Men vi har fått en hjälpare – en kraftfull personlighet som heter Guds helige Ande, som har blivit sänd till varje människa som tagit emot Jesus i tro, för att hjälpa oss att leva en lärjunges liv i Jesu efterföljd. Se 2 Tim. 1:7-8.

Idag pågår det en andlig strid om vem Jesus verkligen är och om de anspråk som Bibeln ger honom! Det har aldrig tidigare varit en sådan tydlig, öppen förnekelse av Jesus från kyrkliga

företrädare som nu! Men Gud har inte gett upp – Han kommer med förnyad kallelse och styrka till dem som vill följa honom. Det är vad jag tror kommer att ske under år 2014.

I höstas hände mig något som fått mig att tänka till. Jag drabbades helt överraskande av tre avsvimningar under loppet av två timmar. Jag satt framför staffliet och målade då jag plötsligt försvann bort och vaknade till av att min fru låg över mig på golvet och undrade förskräckt hur det var fatt. Efter tredje svimningen blev jag körd i ambulans till Sankt Görans sjukhus. Strax låg jag i en sjuksäng på arytmiaavdelningen. Måndagen den 14 oktober opererade man in en pacemaker och några timmar senare kunde jag åka hem.

Nu har jag ett legitimt skäl att ta det lugnt tänkte jag. Herren som känner allt måste ju förstå detta. Det gick bara en dryg vecka så involverades jag i en mediadebatt angående Jesu försoning och hur den tolkas/misstolkas av teologer och samfundsledare. En debatt som rört om ordentligt i frikyrkosverige.

I allt detta känner jag att Herren är med och har velat säga mig något. Det var nog ingen slump att min avsvimning hände just när jag satt och målade ett motiv med en mur med två torn och en port. Jag tror att Herren vill samla bedjare under detta år på ett särskilt sätt för att bygga upp en starkare mur till försvar för landet. Och det är inte rädsplan mur, eller hatets mur som ska resas, utan det är KÄRLEKENS mur.

Jag vill nämna om några viktiga samlingar till bön för allt Guds folk: den 6 feb. Kl 18.00 i Citykyrkan i Stockholm – den 17 maj Jesusmanifestationen i Stockholm – den 6 juni Sverigebönen på 200 platser i Sverige – den 23 augusti en stor bönenmanifestation i Fyrishallen i Uppsala.

Samtidigt som sekulariseringen blir allt tydligare i Sverige, inte minst i våra kyrkor, och förnekelsen av Jesu suveränitet tilltar, finns det en längtan efter det andliga. Ex.vis Petra Mede som inbjöd en pingstpastor i nyårsTV och själv medverkade i TV-gudstjänsten, Lasse Åbergs vinterprat i radio och Christer Sjögrens "kupp" i TV-programmet "Så ska det låta" då han sjöng "Pärleporten" och hela publiken sjöng spontant med. Detta är inga tecken på väckelse men små tecken på en öppenhet för den kristna tron hos allmänheten vill jag påstå.

Jag tror att Herren under år 2014 kommer att visa en tydlig skillnad mellan dem som vill tjäna honom och de som inte vill. Därför ska vi ännu mer hängivet ta emot Guds nåd, leva i hans kärlek och förkunna hans hopp! LÄS MYCKET I BIBELN UNDER DET HÄR ÅRET OM GUDS LÖFTEN OCH OM HOPPET SOM VI HAR I HONOM! Låt det bli en daglig upplevelse.

Psalm 67 i Gamla testamentet har blivit ett särskilt tilltal från Herren inför år 2014. Den handlar om Guds välsignelse över sitt folk som sätter avtryck hos icke kristna att vilja lära känna honom.

"Må Gud vara oss nådig och välsigna oss. Må han låta sitt ansikte lysa över oss, så att man på jorden lär känna dina vägar, bland alla hednafolk din frälsning."

Claes-Göran Bergstrand.

